

[Fuglsang.]

deres virksomhed ikke kommer til at medføre et virvar af skiftende normer.

Med hensyn til sundhedstjeneste mener vi, det virkelig bør sikres, at der ansættes bedriftslæger, som lønnes af virksomhederne, men som ansættes af arbejderne, og for mindre virksomheder bør der efter vores mening laves arbejdshygiejniske klinikker.

Til slut vil jeg sige, at det bør gøres til en pligt, at forskrifter, der kommer fra arbejdstilsynet, virkelig kommer sikkerhedsrepræsentanterne i hænde og ikke blot er noget, som de har ret til at få. Det bør også være sådan, at alle arbejdsulykker og formodede tilfælde af erhvervssygdomme bliver anmeldt, både af statistiske grunde, men også for at øge mulighederne for at finde frem til årsagerne og bekæmpe dem.

Endelig vil jeg sige, ligesom andre talere har gjort: når vi ved, hvor bekostelige disse ulykker og erhvervssygdomme er, så er det i virkeligheden ikke en udgift, så er det en samfundsmæssig besparelse, at de virkelig effektivt bekæmpes.

Mølgaard (DR):

Der er mange positive ting at sige om det forslag til lov om arbejdsmiljø, vi her har fået forelagt. Det er vel ikke så meget overskriften som sådan, der er det epokegørende, det er vel mere indholdet, men overskriften er dog ny, idet der er tale om en lov om arbejdsmiljø. Det rummer vel nok en erkendelse, der breder sig mere og mere, af, at arbejderbeskyttelse og arbejdsmiljøproblematik er noget videre gående end det, man tidligere forstod ved simpel ulykkesforebyggelse.

Der er det positive at fremhæve, at vi herved samler tre arbejderbeskyttelseslove i én arbejdsmiljølov. Det gør retstilstanden på området mere overskuelig. Det skaber mere lige forhold for alle erhverv. Landbrugets særstilling er forbi i selve lovtæksten — den særstilling, man har haft siden 1953. Det gør det til gengæld naturligt, at man må operere med en rammelov, når man samler

love på så forskellige områder, gældende for så forskellige brancher, som der her er tale om, i en enkelt lov. Der må nu engang udstedes forskellige administrative bestemmelser for sikkerhedens og sundhedens opretholdelse på kjolesystemet, hvor man højst kan risikere at prikke fingeren til blods, og så på værftet og montagepladsen, hvor man, hvis man ikke passer på, får en masse brænde og andet ned, så man ikke overlever.

Vi er for så vidt betænkelige ved selve rammelovens vidtgående bemyndigelses-system, ligesom vi overhovedet er betænkelige rent principielt ved bemyndigelseslove, men vi erkender, at det her kan være praktisk med denne lovmodel.

Vi er også betænkelige ved de økonomiske og administrative konsekvenser, som ikke er direkte overskuelige, som også fremført fra arbejdsministerens side i forbindelse med fremsættelsen. Det gør det nødvendigt at bore videre i disse forhold under det forestående udvalgsarbejde, hvad jeg også er overbevist om at arbejdsministeren er aldeles klar over. Vi må bore videre i de risici, som måtte foreligge for både politisk brug og misbrug af bemyndigelserne, og vi må bore videre i omkostningssiden.

Jeg har selv på retsforbundets gruppes vegne tidligere støttet, at man ikke skulle forcere fremsættelsen af dette lovforslag mere, end at regeringen fastholdt princippet om, at økonomiske og administrative konsekvenser af ethvert lovforslag, der blev fremsat, måtte gøres op på forhånd inden fremsættelsen, men nu vel, jeg føler også, det kan være rimeligt, at vi nu har fået forelagt dette lovforslag, men efter min opfattelse må det stå helt klart, at konsekvenserne må være helt tilbundsgående belyst, inden lovforslaget kommer til endelig vedtagelse.

Der er talt en del om behovet for at udvide arbejdstilsynet. Der er til gengæld også lovet rationaliseringsbestrebelse inden for direktoratet for arbejdstilsynets område. Alle, der har været i blot nogenlunde snæver kontakt med arbejdstilsynet, vil vistnok også have indtrykket af, at der